

Jubilació Sr. Gabriel Tornos

DIRECTOR DEL CEIP DR. SERÉS D'ALPICAT

Ha estat aquest un curs molt especial. El nostre director es jubilava en acabar el curs acadèmic; després de 34 anys seguits a l'escola.

Abans havia treballat a Baldomà, a Gerp, a Santa Maria de Gimenezs i entremig havia estat a l'escola d'Alpicat, que més tard l'acolliria fins a la seva jubilació. Sovint ens ha explicat històries i anècdotes d'aquells anys amb una gràcia particular, recordant allò positiu amb una memòria prodigiosa.

De tots els anys d'escola se li'n

desprèn una gran estimació pels seus alumnes i una gran preocupació per l'ensenyament i l'educació, i una gran vocació de Mestre en el sentit més complet de la paraula, "aquell qui, d'una ciència, en sap per a ensenyar-ne, per a ésser pres com a model", perquè en Gabriel, dins l'aula i fora d'ella, és un mestre que viu amb intensitat allò que ensenya.

Les seves classes de Natura eren vives, portava nius, flors, ossos..., per fer-les més entenedores. També les classes de Socials, on transportava els nens amb les seves contarelles allí on fos. Matemàtiques, Català i Francès eren altres matèries que també ha

impartit aquest darrer curs.

Tot això, compatibilitzant amb el càrrec de director, atenent tothom, pares, companys de l'escola, alumnat, com un servidor, intentant ajudar i donar gust a tots, cosa no sempre fàcil en moments complicats i delicats. Per a ell ha estat per damunt de tot la persona, sigui, qui sigui i per a tots nosaltres un amic, a més de director i company.

Gràcies Gabriel per tot el que ens has donat! Et trobarem molt a faltar.

Claustre de professors

Entrevista a Gabriel Tornos

Com es diu? Gabriel Tornos Roure.

On va néixer? Alpicat, vaig néixer a Alpicat.

Està casat? Sí Quants fills té? Dos, un fill i una filla. Tinc un fill que és tècnic en electrònica, que treballa en una empresa elèctrica d'Almenar. Normalment porta el manteniment elèctric de l'empresa Tealsa. La filla és mestra d'educació infantil i treballa a Sant Joan Despi (Barcelona); també és llicenciada en logopèdia per l'Hospital de Sant Pau de Barcelona.

Quan era petit, què volia ser? Mestre.

On i què vas estudiar? Vaig

estudiar a Lleida, a l'escola de Magisteri. Vaig fer Magisteri a Lleida.

Era bon estudiant? Bastant. Dels millors de la classe.

Són diferents els nens d'avui, als de la seva infància? Sí. Avui potser són més entremaliats. Abans eren més estudiosos i més treballadors que avui dia.

Quan va decidir dedicar-se a l'ensenyament? Des de sempre havia estat el que més m'agradava i en acabar els estudis de Magisteri, quan tenia dinou anys, vaig començar la meva tasca docent.

Quin any i on va començar a fer classes? Vaig començar el dia 2 de maig de l'any 1955 al poble de Baldomà, al costat d'Artesa de Segre.

En quin any va venir a Alpicat? Vaig venir per primera vegada a Alpicat l'any 1957 com a propietari provisional. Només hi vaig estar un any.

Com eren les escoles, aleshores? Quan jo vaig venir a Alpicat només hi havia dos escoles, dos classes, una de nenes i una de nens. La de nenes estava regentada per Inés Solà Pàmpols, i la de nens per Ventura Verdú Canyadell.

Com va arribar a ser director? Vaig arribar a ser director quan es va traslladar a Lleida el Sr. Verdú,

que havia estat el meu mestre, i d'això ja fa 20 o 21 anys. Ho hauria de mirar!

Com se sent treballant en aquesta escola? Em sento molt bé perquè tinc molt bons companys i també bons alumnes.

Li sap greu deixar l'escola? Em sap greu deixar l'escola, sí, però ja he complert els meus 65 anys i he de deixar pas als professors més joves que vénen al darrere meu.

Què pensa fer a partir d'ara? Doncs a partir d'ara buscaré una feina per casa, cuidaré el jardí i vindré alguna vegada per l'escola, aniré als jubilats, en fi, no estaré sense fer res.

Té alguna afecció? M'agrada molt el bricolatge, sempre estic fent coses, estic trastejant amb moltes coses de fusteria, d'electricitat, de mecànica i algunes estones potser a cuidar el jardí de casa.

Quina anècdota recorda com a més divertida dels seus anys d'ensenyament? Bé, en aquests 46 anys que fa que faig de mestre n'hi ha moltíssimes d'anècdotes que han passat, ara hauria de fer memòria. No sé què dir-vos. Una vegada, el primer any que vaig estar aquí a Alpicat, un dels alumnes que havien d'explicar la biografia del cap de l'Estat, en

aquell temps era Franco, i estaven dient que quan era a la guerra d'Àfrica li van disparar un tret i li van foradar la cantimplora, es va aixecar i va dir: "Que mala punteria teneis". I un alumne es va aixecar i va dir: "machote", i ens va fer molta gràcia a tots.

Quin paper li ha resultat més difícil: el de pare o el de mestre?

Tots dos són molt difícils, però el de mestre avui dia ho és molt.

Basant-se en la seva experiència, quins consells ens pot donar? Bé als nens voldria dir-vos que treballéssiu força, estudiéssiu força, perquè és per al vostre bé, perquè el dia de demà pugueu ampliar estudis i dedicar-vos al treball. Que sigueu uns bons professionals o bé que alguns tingueu fins i tot alguna carrera i pugueu ser uns bons treballadors. Això serà molt gratificant tant per a vosaltres com per a tota la vostra família.

Per últim, podria dir-nos alguna cosa que voldria contar-nos i no hem sabut preguntar? No és que no m'ho heu sabut preguntar. M'heu dit per exemple quin any vaig començar a fer classes. He dit que vaig començar a fer classes a partir de l'any 1955, i voldria dir-vos que ho havia fet a Baldomà, al costat d'Artesa de Segre, el primer poble. Després vaig estar uns mesos a Corbins. Després de Corbins, vaig estar com he dit un

any a Alpicat i després d'Alpicat vaig estar set anys a Gimènells en un reformatori, l'Obra Tutelar Agrària de Santa Maria de Gimènells. Hi vaig estar set anys. Després em va venir a rellevar el Sr. Pérez, que encara no el coneixia, i des del reformatori, l'any 1967, vaig venir a Alpicat. Per tant, a Alpicat ja fa trenta-quatre anys ininterromputs que hi estic treballant. Primer, l'any 1967, vaig arribar a Alpicat i la meua classe estava situada on és avui dia la biblioteca. A l'extrem de la biblioteca, no pel pati del centre, sinó a l'altre cantó, hi havia la meua classe al final. A dalt teníem el pis. Vivia a dalt, damunt mateix de la biblioteca i durant trenta anys vaig estar vivint sobre de l'escola, sobre d'aquella aula. Quan es va estrenar el Col·legi Dr. Serés, que va ser dia 17 de gener de l'any 1984, vam traslladar-nos aquí. Ara ja fa cinc anys que visc a la casa on havia nascut: al número 19 del carrer Major d'Alpicat. Durant aquests anys he vist moltes coses, des que he dit que quan vaig arribar a Alpicat només hi havia una aula de nenes i una de nens fins ara que ja tenim tres aules de preescolar, és a dir, d'ensenyament infantil, sis aules d'ensenyament primari i abans havíem arribat a tenir vuit aules d'educació primària perquè hi havia els alumnes de setè i vuitè, els quals ja

no tenim des que es va implantar l' ESO, en què van passar tots als instituts d'Ensenyament Secundari.

Vist durant aquests temps hem pogut aconseguir la construcció d'un menjador, que primer estava ubicat al que és la llar d'infants, actualment la llar d'infants. Després amb la marxa dels alumnes de setè i vuitè a l'ESO, van quedar un parell d'aules lliures al col·legi i vam traslladar el menjador a una aula del centre. Posteriorment, hem aconseguit la construcció d'un menjador nou molt maco i molt complet. El col·legi nou es va inaugurar el 17 de gener de 1984, però per raons d'espai no hi cabíem tots i les aules de preescolar, primer i segon, estaven encara en l'edifici vell de la biblioteca. Hem aconseguit també anar ampliant l'escola nova de manera que ara tots estem treballant en aquest col·legi. És a dir, ara cabem totes les unitats, tots els professors i totes les especialitats aquí dalt, en la nova escola. No sé, podria dir-vos una quantitat de coses, moltes més, però en aquest moment no se m'acudeixen.

Entrevista feta pels alumnes de 5è al sr. Tornos. Juny de 2001

Setmana Cultural

SETMANA CULTURAL AL CEIP DOCTOR SERÉS

Com cada any, el CEIP Dr. Serés, en arribar el mes de maig, organitza, amb la col·laboració de l'APA del centre, una Setmana Cultural i Esportiva, dedicada als nostres alumnes.

Comença el dia 1 de maig amb una jornada de germanor entre pares, alumnes i professors, que ja fa 19 anys que es celebra ininterrompudament. Els primers anys, alumnes, pares i professors es desplaçaven amb tota classe de mitjans: tractors amb remolcs, cotxes, bicicletes, motos, etc., a l'ermita de Sant Josep Obrer, que hi ha prop del Col·legi Pere Claver, a Raimat. Al cap d'uns anys vam haver de traslladar-nos al nostre Parc del Graó, perquè havien tallat

l'accés a l'ermita.

L'APA, aquest dia, organitza, per a tots els alumnes: jocs, curses, un concurs de dibuix lliure, una exhibició de patinatge, a càrrec d'els alumnes i alumnes del centre, etc. A migdia els assistents poden gaudir d'abundants sardines a la brasa, acompanyades d'una variada amanida, begudes i postres. Abans de la cloenda es reparteixen obsequis a tots els que han participat en les diferents activitats. Un grup d'animació acostuma a tancar la diada.

Els dies següents, a l'Escola, es fan tallers de: ceràmica, modelat-

ge de fang, titelles, tallers de cuina, confecció d'estels, es visiten les instal·lacions d'Alpicat Ràdio, etc. Aquest any s'han visitat també les instal·lacions de l'Hípica Champions Horse que hi ha a dalt del Pla, al costat de la Urbanització Buenos Aires. Tots els alumnes, al

